

Milé dámy, milí pani, milí účastníci X. snemu SPZ !

Dovoľte, aby som vo svojom diskusnom príspevku poukázal na niekoľko problémov, ktoré trápia členov našej Okresnej organizácie už niekoľko rokov. Tak ako iné Okresné či Regionálne organizácie trápia bežné problémy – náš okres, resp. okresy severne od nás smerom na východ trápí problém veľkých šeliem.

21.04.2012 sa uskutočnil náš Okresný snem a tam okrem iného odznela požiadavka, začať sa vážne zaoberať problematikou týchto šeliem – najmä čo sa týka Vlka dravého ale aj celoročne chráneného – Rysa ostrovida.

Problematikou vlka sa už zaoberáme v okrese viacero rokov a to predovšetkým z dvoch pohľadov.

Po prvé – z pohľadu na danú problematiku očami poľovníkov. Za posledné decénium stúpili početné stavy vlka v Levočskom pohorí na pomaly neúnosnú mieru. O tom svedčia aj odstrelky za posledných päť rokov. Za uvedené roky bolo spolu ulovených 23 kusov, kde 6 trofejí dosiahlo zlatú medailu, 8 striebro a zbytok dosiahol bronz. Pri pochôdkach revíri najmä v zimnom období, keď je vysoká pokrývka snehu – sú nachádzané strhnuté jedince jelenej zveri často vysokej bodovej hodnoty. Podotýkam, že to neboli jedince nedohľadané pri love. Z toho vyplýva, že už dávno neplatí, že vlci strhnú len chorú, resp. prestarnutú zver. No a takto prichádzame o trofejové, často chovné, nádejné jedince.

Druhý pohľad je zo strany agropodnikateľov, súkromne hospodáriacich roľníkov – ktorí chovajú mladý dobytok resp. ovce. Za posledných päť rokov stúpili škody na hospodárskych zvieratách do takej miery, že agropodnikatelia bijú na poplach. Ved' vidieť v revíri svorku o počte päť, či sedem kusov nie je žiaden problém. A viete si určite predstaviť jednanie pri náhrade škôd.

Vážení účastníci snemu !

My nechceme odloviť aj posledného vlka. Ved' tak ako iná voľne žijúca zver aj on patrí do našej prírody. A vykonáva nám aj sanitačnú, či selekčnú činnosť. Ale je na zamyslenie, keď jeho stavy sú neprimerane vysoké – prečo pracovníci ministerstva rok čo rok znižujú kvóty lovu; poprípade ukončia predčasne jeho lov – tak ako sa to stalo v minulom roku, kde lov bol ukončený 12.12.2011. Pýtam sa: „Dokedy budeme ustupovať rôznym ochranárskym či pseudo – ochranárskym spolkom a združeniam“ ? Ved' je dokázané, že vlk sa na Slovensku či v okolitých štátoch vyskytuje aj tam, kde nikdy nebol. My chápeme aj to, že sme viazaní rôznymi medzinárodnými zmluvami a dohovormi. Len neviem – prečo sa my musíme vždy niekomu prispôbovať, keď tu máme niekoľko desať ročné výskumy z tejto oblasti a nenahraditeľné skúsenosti starých poľovníkov.

Druhou šelmou, ktorú by som chcel spomenúť je naša najkrajšia mačkovitá šelma – Rys ostrovid. Odkedy je celoročne chránený, z našich revírov zmizla srnčia zver, ktorá sa nachádzala v blízkosti lesov resp. žila priamo v lese. Isteže, všetko nevychytil rýs. Niečo bolo

u pytliačené, niečo uhynulo pri zbere krmovín, niečo uhynie na cestách. No vo väčšine prípadov sú to nálezy, ktoré svedčia o tom, že uvedenú zver strhol rys. A verte – nepohrdne ani mladou jahňacinkou. Nemusíme rysa loviť, ale je potrebné sa zamyslieť nad tým - čo ďalej. Je nám známe, že zoologické záhrady sú plné. Ale skúsme čosi poriešiť odchytom a umiestnením kdesi do zahraničia – tam, kde o rysa majú záujem.

Vážení prítomní - uvedenú problematiku nemôžeme riešiť samostatne – teraz myslím ako Slovenský poľovnícky zväz. Tu treba súčinnosť a spoluprácu Ministerstiev Pôdohospodárstva a regionálneho rozvoja, Ministerstva Životného prostredia a možno aj ďalších. Tak isto argumentovať relevantnými prípadmi ochranárom. Len treba začať – lebo situácia sa začína pomaly a isto vyhocovať a za pár rokov budeme konštatovať, že sme uvedené kroky mali urobiť skôr.

Ďakujem za pozornosť !

Ing. Albert Baran

predseda OkO SPZ Levoča